

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף נב.

יתומים שקנו מהם במשיכה או שבאו לקנות במשיכה, מה הדין בדלהלן?

הוזלו הפירות	נתייקרו הפירות	
הקונה לא יכול לחזור בו - דלא יהיה כח הדיוט חמור מהקדש ²	היתומים יכולים לחזור - דלא קונים מהם אלא בכסף ¹	משך מן היתומים
היתומים לא יכולים לחזור בהן - דרע להם שלא ימכרו להם אלא בכסף ³	המוכר לא יכול לחזור בו - דלא יהיה כח הדיוט חמור מהקדש	יתומים שמשכו

יתומים שנתנו כסף על פירות או שקנו פירות בכסף, מה הדין בדלהלן?

נתייקרו הפירות	הוזלו הפירות	
המוכר יכול לחזור בו - שלא יאמר להם נשרפו חיטכם בעליה ⁴	היתומים יכולים לחזור - דלא יהיה כח הדיוט חמור מהקדש	יתומים שקנו
היתומים יכולים לחזור - דלא יהיה כח הדיוט חמור מהקדש	הקונה יכול לחזור בו - דרע להם שלא יקנו מהם אלא במשיכה ⁵	קנו מיתומים

¹ זה הוא חידושו של רב חנילאי בר אידי, ש"נכסי יתומין הרי הן כהקדש" - וכמו שהקדש לא קונה אלא בכסף כדכתיב "ונתן הכסף וקם לו" כך בנכסי יתומים, ולכן יכולים לחזור בהן.

² פי', וכמו שהקדש שמכר לא יכול הלוקח לחזור בו אם הוזלו הפירות ולומר שהקדש לא קונה רק בכסף וכאן היה רק משיכה ולא כסף, ומשום שלא יהיה כח הדיוט חמור מהקדש - שמהדיוט בכה"ג אי אפשר לחזור ואיך נימא שמהקדש אפשר, ה"ה גבי יתומים דינם כהקדש.

³ בתחילה סברו בני הישיבה שיהיה כאן את דינו של רב חנילאי ש"נכסי יתומין הרי הן כהקדש - וכל זמן שלא נתנו כסף יוכלו היתומים לחזור בהן, אלא שאמר להן רב שישא בריה דרב אידי, שאם יהיה הדין כן - יהיה זה רעה ליתומים, דפעמים הם יצטרכו פירות בדחיפות ואף אחד לא ירצה למכור להם אלא בכסף.

⁴ גם כאן בתחילה סברו לומר את דינו של רב חנילאי ושיקנו בכסף ואמר רב שישא שדבר זה רע להם, דאם לא יוכל המוכר לחזור בו - ומשום שכבר קנו היתומים בכסף, אם תפול שריפה בעוד החטים אצלו לא יזדרז להציל כיון שאלו אינם חיטים שלו אלא כבר קנו אותם היתומים.

⁵ גם כאן בתחילה סברו לומר את דינו של רב חנילאי ושקנה מהם הלוקח בכסף ולא יוכל לחזור בו, ואמר רב שישא שדבר זה רע להם דפעמים היתומים צריכים למעות, והלוקח לא יהיה מוכן לתת להם מעות עד שהיתומים יתנו לו את הפירות, דכיון שידע שלא יוכל לבטל את הקנייה אם יוזלו הפירות ורק להיפך היתומים יוכלו לבטל את המקח לטובתם אם יתייקרו הפירות, לכך לא יהיה מי שישלם להם קודם שיקבל את הפירות לידיו, ואם הם צריכים דחוף למעות יפסידו היתומים.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

גיטין דף נב:

האם אפוטרופוס כשגומר את אפוטרופוסות צריך להשבע שאין לו בידו כלום¹ משלהם?

במינהו אבי יתומים	במינהו ב"ד	
ישבע ²	לא ישבע	לרבנן
לא ישבע	ישבע ³	לאבא שאול
ישבע	ישבע	לר' אליעזר בן יעקב

מה הוא המנסך יין של חברו?

מה הוא מנסך	ולמה אינו סובר כחברו	
מנסך ממש יין לע"ז	דמערב כבר נכלל בדמע ⁴	לרב
מערב יין כשר ביין נסך	דמנסך ממש קם ליה בדרבה מיניה ⁵	לשמואל

¹ וכתבו התוס' (בד"ה הלכה), דלא מחייבים את האפוטרופוס להשבע אלא שלא עיכב כלום משלהם, אבל לא נשבע שלא פשע, דהא אפי' ודאי פשע פטור, כן הביאו בשם רבינו חיים, ובשם ר' שלמה בר יוסף מוורדון הביאו שעל פשיעה חייב לשלם דלא ימנע מלהיות אפוטרופוס - דיכול להזהר שלא יפשע, אכן להשביע אותו על זה לא משביעים.

² ולא חיישינן שימנע מלהיות אפוטרופוס בגלל דבר זה, דבין כה אין אדם נעשה אפוטרופוס לחברו אלמלא שיש לו איזה הנאה ממנו, וכיון שכן משום השבועה לא ימנע, אכן גבי מינהו ב"ד אם נצריכו להשבע שום אדם לא יהיה מוכן להתמנות אפוטרופוס על ידיהם משום השבועה.

³ ואין לחוש שימנע מלהיות אפוטרופוס, כי טוב לו לאדם שיוצא עליו קול שהוא אדם נאמן דהא ב"ד סומכין עליו, ומשום שבועה לא ימנע.

⁴ וכמו שמדמע חולין של חברו בתרומה חייב כי הוא מערב דבר היתר בדבר האוסרו, כן גבי יין נסך ולמה צריך לאשמועינן בתרתי. ושמואל עונה, דהיות שדין המדמע הוא קנס, ו"קנסא מקנסא לא ילפינן" ולכן צריך לפרש להדיא את הדין גם גבי מערב יין נסך. ולמ"ד דכן יליף קנס מקנס מ"מ יש בכל אחד חידוש כמו שמפרטת הגמ' לקמן בעמוד הבא.

⁵ ופטור מתשלומי ממון כי חייב מיתה על זה שהוא עובד ע"ז. ורב עונה על זה, דהניסוך נעשה כר' ירמיה, דהיינו שהגביה קודם את היין וגזלו ואז הוא חייב ממון לחברו, ואח"כ כשעשה את הניסוך לע"ז רק אז הוא מתחייב בנפשו.